

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΪΗΡΩΤΕΑ.

Εν Κύπρῳ σελλήνια 8.
Εν τῷ ἑξωτερικῷ » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

EDITOR S. CHOURMOUZIOS.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΞ»
ἔδος BLONDEL ἱρ. ὁ.

ΕΙΔΟΜΟΡΦΩΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΛΛΗΝ ΟΔΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΘΗΤΙΩΣΑΝ ΝΕΟΛΑΙΑΝ.

Εἶνε πανθομολογούμενον ὅτι τὰ γραμ-
ματα, ἄνευ ἡθικῆς μορφώσεως καὶ θρη-
σκευτικῆς διαπλάσεως, εἶνε κλεις, δι' ἧς δύ-
ναται τις μόνον νὰ ἀνοίξῃ ὅλας τὰς θύρας
τῶν ἐγγλημάτων καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς ὅλας
τὰς αἰθούσας τῶν καλουργμάτων καὶ τῶν
ἀνωτειῶν. Διὰ τοῦτο, ὁ ἐγκρατής μὲν πολ-
λῶν γραμμάτων καὶ γνώστης διαφορῶν
γλωσσῶν, ἡθικῶς δ' ἐξηρημένος, πεπαι-
δευμένος δὲν λέγεται, διότι διὰ τοῦ ἐπιζή-
λου τούτου ἐπιθέτου νοεῖται ἄνθρωπος,
εἰς τὸν ὅποιον τὰ γραμματα ἐπέθεσαν τὴν
σφραγίδα τῆς ἡθικότητος, τῆς χρηστότητος,
τῆς ἡμερώσεως καὶ τῆς συναισθήσεως τοῦ
πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἐπιβαλ-
λομένου ὑπὸ τῆς καλῆς ἀγωγῆς καὶ θρη-
σκευτικῆς μορφώσεως καθήκοντος.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, πᾶς γονεὺς
καθῆκον ἀπαράβατον ἔχει εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς
νὰ φροντίτῃ καὶ ἀδιακόπως νὰ μεριμνᾷ,
ὥπως τὸ τέκνον τοῦ σὺν τῇ ἀποκτήσει τῶν
γραμμάτων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν γνώσεων,
διαπλάττηται καὶ ἡθικῶς, πρὸ πάντων δὲ
χρέος ἀπαραίτητον ἔχει νὰ ἐπιβλέπῃ εἰς
τὴν περιφρούρησιν καὶ ἐδραίωσιν τούτου ἐν
ταῖς θρησκευτικαῖς ἰδέαις καὶ πεποιθήσεσι
τῆς ἰδίας θρησκείας, ὧν ἄνευ ἀδύνατος
καθίσταται ἡ χρηστὴ τοῦ ἥθους διάπλασις.

Πόσον λοιπὸν ἀδικοῦσι τὰ τέκνα τῶν
καὶ ἀδικοῦνται, ὅτοι, ποθοῦντες εὐρυτέραν
τούτων μάθησιν, πέμπουσιν αὐτὰ εἰς σχο-
λεῖα διευθυνόμενα καὶ διατηρούμενα ὑπ'
ἀλλοθρήσκων, ἀλλοφύλων καὶ ἀλλογλώσ-
σων, παρ' οἷς οὔτε τὴν ἰδίαν θρησκείαν οὔ-
τε τὴν ἰδίαν πατρίδα διδάσκονται ν' ἀγα-
πῶσι! Εἶνε τόσῳ ἡπατημένοι ὅτι οὕτω μορ-
φοῦνται τὰ τέκνα τῶν, ὅτω εἶνε ἡπατημέ-
νος τις, ὅταν νομίζῃ ὅτι ἐπὶ σαθρῶν θεμε-
λίῳ δύναται νὰ στηρίξῃ μέγα οἰκοδόμημα.

Ἐν Κύπρῳ ἐπεκράτησεν ἀρχῇθεν τὸ σύ-
στημα νὰ πέμπωσι τὰ τέκνα τῶν πρὸς ἐκ-
μάθησιν ξένης τινὸς γλώσσης εἰς τὰ ὑπὸ
τῶν Ἰησουϊτῶν διευθυνόμενα ἢ τῶν ἀμε-
ρικανῶν σχολεῖα τῆς Βηρυτοῦ. Βαθμηδὸν
κατήντησε νὰ γενικευθῇ τόσον τὸ σύστημα
τούτο, ὥστε ὅχι μόνον χάριν ἄλλων γλωσ-
σῶν ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐκμάθησιν καὶ αὐτῆς
τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης νὰ πέμπωσι τὰ
τέκνα τῶν ἐκεῖ ἐν μικρᾷ ἡλικίᾳ.

Τὰ κλείουσιν ἐντὸς τῆς θρησκευτικῆς καὶ

ἐθνικῆς πνευρᾶς ἐκείνης ἀτμοσφαιρας, ἐν
ᾗ ἀπόλλυσι καὶ τὸν πρὸς τὴν ἱεράν θρη-
σκείαν τῶν πατέρων τῶν σεβασμὸν καὶ
τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην, διότι οὔτε
εἰς τὰς κατὰ πᾶσαν ἡμίσειαν σχεδὸν ὥραν
γινόμενας ἐπίτηδες χάριν προσυλιτισμοῦ
προσευχᾶς τῶν διδασκάλων τῶν προσέ-
χουσι, καθὼ ἀκουσίως παρερριπόμενοι, οὔ-
τε τὴν ἡθικὴν διδασκαλίαν τῶν ἀκούουσι,
προκατεληγμένοι ὄντες κατὰ τοῦ ἀλλοδό-
ξου τῶν, οὔτε διδάσκονται τι πρὸς ἀνα-
ζωπύρησιν τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος. Ἄρα
διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν τοιούτων σχολῶν,
σιγᾷ πᾶσα θρησκευτικὴ καὶ ἡθικὴ διδασκα-
λία, ἀπονεκροῦται παρ' αὐτοῖς πᾶν ἐθνι-
κὸν αἰσθημα, χάριν μιᾶς ἢ δύο ξένων
γλωσσῶν.

Τὸ πρᾶγμα θὰ ἦτο καίπως συγγνω-
στὸν ἐὰν δὲν ὑπῆρχον τοιαῦται σχολαὶ ἐν
Ἑλλάδι, ἐν αὐτῇ τῇ μετὰ τὴν ἡμετέραν πατρί-
δι, μεθ' ἧς συνδεόμεθα ἀδιασπᾶστος καὶ
ἐθνικῶς καὶ θρησκευτικῶς καὶ γλωσσικῶς.
Ἐκεῖ εὐτυχῶς εὐρίσκομεν σήμερον κάλλι-
στα κατηρτισμένας ἰδιωτικὰς σχολὰς, ἐν
αἷς δύναται τὰ τέκνα ἡμῶν ν' ἀναπτύ-
χθωσι πνευματικῶς, καὶ ἡθικῶς, καὶ δια-
φόρους γλώσσας νὰ μάθωσιν. Ἐχομεν ὑπ'
ὄψιν τὸν κανονισμόν τῆς ἀπὸ τοῦ 1886 ἰ-
δρυθείσης κυβερνητικῆς ἀδελφότητος Σχο-
λῆς τοῦ κ. Κωνσταντίνου Α. Διαλειςμᾶ,
ἀνδρὸς ἐκ τῶν μάλα πεπαιδευμένων καὶ
διακρινόμενου ἐπὶ ἐναρέτῳ βίῳ καὶ χρι-
στιανικῇ εὐσεβείᾳ. Ἐκ τοῦ κανονισμοῦ τῆς
σχολῆς τοῦ κ. Διαλειςμᾶ ἀναγράφομεν ἡ-
δη τὸν πρόλογον, ἐπιφυλαττόμενοι νὰ δη-
μοσιεύωμεν τοῦτον ἐν συνεχείᾳ πρὸς γνῶ-
σιν τοῦ κοινοῦ, καὶ διὰ ν' ἀποδείξωμεν ὅ-
τι ἐπιβάλλεται ἡμῖν πλέον ν' ἀλλάξωμεν
τὴν πρὸς ἐκπαίδευσιν ὁδὸν τῶν τέκνων μας
καὶ ὅτι ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν ἀνάγκη νὰ ἐγ-
καλεῖσθωμεν τέλεον τὴν παλαιάν ὁδὸν καὶ
νὰ διανύωμεν ἐν τῷ μέλλοντι τὴν πρὸς τὰς
Ἀθήνας ἄγουσαν, ἐνόσω ἡ Κύπρος ἀδυνα-
τεῖ νὰ καταρτίσῃ τοιαύτας σχολὰς.

Ἡ ἐν λόγῳ Σχολὴ διατελεῖ ὑπὸ τὴν
Ἐφορίαν σπουδαίων ἀνδρῶν, τῶν κ. κ. Γ.
Ἀκριβοῦ, Χ. Δραγάτη, Θ. Κανάρη, Α.
Κωνσταντινίδου, Ι. Μεσολωρᾶ, Σ. Μούση
καὶ Α. Ψύλλα. Ἰδοὺ δὲ ὁ πρόλογος τοῦ
κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς.

Πρὸς τοὺς ἀξιοτίμους γονεῖς καὶ κηδεμόνας.

«Ἐὰν κατασκευάζητε ἔνδυμα, θέλετε τὸ ἔνδυ-

μά σας νὰ κατασκευασθῇ ὅσον τὸ δυνατόν κομ-
ψόν, εὐπρεπές, περὶν ἐὰν καλλιεργήτε κήπον,
θέλετε ὁ κήπος σας νὰ καλλιεργηθῇ ὅσον τὸ δυ-
νατὸν εὐχρημος, εὐανθής, εὐκαρπος. Ἐὰν κτίζητε
οἰκίαν, θέλετε ἡ οἰκία σας νὰ κτισθῇ ὅσον τὸ δυ-
νατὸν ὠραία, στερεά, εὐχρηστος. Ἐὰν δ' ἔχη-
τε πρὸς ἐκπαίδευσιν τέκνον, τὸ ὅποιον εἶνε τιμι-
ώτερον καὶ τοῦ ἐνδύματος καὶ τοῦ κήπου καὶ τῆς
οἰκίας καὶ παντὸς ἄλλου τιμίου χρήματος, ἐν τῇ
ὁποίᾳ βλέπετε ἀναγεννωμένην τὴν φθίνουσαν ὑ-
παρξίν σας, τὸ ὅποιον εἶνε σπλάγγνον σας, τὸ ὅ-
ποιον μετ' ὀλίγον θὰ ἀποτελέσῃ μέρος τῆς δρώ-
σης γενεᾶς τῆς πατρίδος, ἐὰν, λέγω, ἔχητε τέ-
κνον, ἰδικόν σας ἢ συγγενές ἢ φίλον, θέλετε βε-
βαίως τὸ τέκνον σας τοῦτο νὰ μὴ διαφθαρῇ, νὰ
μὴ μείνῃ ἀγράμματον, νὰ προοδεύσῃ εἰς τὴν
ἡθικὴν καὶ εἰς τὰ μαθήματα, νὰ σοφισθῇ μετ' ἁ-
ρετὰς καὶ ἰκανότητος καὶ νὰ γένηται μίαν ἡμέ-
ραν ἡ χάρις σας, τὸ καύχημά σας καὶ πᾶσα
γλαύσιμα.

Εἶνε ἐπόμενον Ἀκούω τὴν καρδίαν σας παλ-
λομένην. Ἡ φιλόσοφος ψυχὴ σας λέγει, ὅτι
καὶ θέλομεν νὰ ἀπορριψθῇ τοιαῦτον τὸ πρᾶ-
γμα μας. Ἀλλὰ τί ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο;

Καθὼς τὸ ἀκατέργασον ξύλον ἢ λίθος ἢ με-
ταλλὸν μετασχηματίζεται εἰς ὠραῖον ἐπιπλὸν ἐν-
τὸς τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ ξυλουργοῦ, ἢ εἰς ὠραῖ-
ον ἀγαλμα ἐντὸς τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ γλύπτου,
ἢ εἰς ὠραῖον κόσμημα ἐντὸς τοῦ ἐργαστηρίου
τοῦ χρυσοκόου ὑπὸ ἐμπείρων τεχνιτῶν, ἐργαζο-
μένων κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τέχνης, οὕτω
καὶ ἐν παιδίον μορφοῦται καὶ γίνεται ὕμης, ἡ-
θικόν, πεπαιδευμένον ἐντὸς δύο κυρίως ἐργαστη-
ρίων τὸ ἐν εἶνε ἡ οἰκογένεια, τὸ ἄλλο ἐργαστη-
ριον εἶνε ἡ σχολὴ οἱ δὲ ἐργάται τῆς καλῆς
μορφώσεως εἶνε εὐθεν μὲν οἱ καλοὶ γονεῖς, ἐν-
θεν δὲ οἱ καλοὶ διδάσκαλοι, ἀμρότεροι ἐπιστημό-
νως καὶ ἐν συνεννοήτῃ ἐργαζόμενοι καὶ ὑποβο-
ηθοῦντες τὸ ἔργον ἀλλήλων.

Ἡ σχολὴ, καὶ μάλιστα ἡ ἰδιωτικὴ, ἔχει ἀ-
νάγκην τῆς οἰκογενείας, διότι ἐξ αὐτῆς λαμβά-
νει καὶ τοὺς μαθητὰς, ἐφ' ὧν ἐργάζεται, καὶ τοὺς
χρηματικούς πόρους, δι' ὧν συντηρεῖται. Ἀλλὰ
καὶ ἡ οἰκογένεια ἔχει ἀνάγκην τῆς σχολῆς, ὅ-
πως συνεργασθῇ μετ' αὐτῆς εἰς κρεῖττονα ἐκπαί-
δευσιν τῶν τέκνων τῆς.

Οἰκογένεια καὶ σχολὴ πρέπει λοιπὸν νὰ γνω-
ρίζονται, νὰ συνεννοῶνται, νὰ συνεργάζονται, ἐκ-
τελούσης ἑκατέρας χίριδως τὰ ἑαυτῆς καθήκον-
τα, ὥπως οὕτω προέλθῃ ὡς ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα
τῆς γνωριμίας, τῆς συνεννοήσεως καὶ τῆς συν-
εργασίας ἢ καλῇ μόρφώσις τῶν τέκνων καὶ μα-
θητῶν πρὸς χαρὰν καὶ καύχησιν ἀμφοτέρων καὶ
ἐπ' ἀγαθῇ τῆς ὅλης πατρίδος.

Εἶνε δὲ φανερόν ὅτι ἡ διεύθυνσις ἐκάστης scho-
λῆς ἔχει πρώτη τὸ καθῆκον νὰ γνωρίζῃ τὸ ἐκ-
παιδευτήριον αὐτῆς εἰς τὰς οἰκογενείας καὶ νὰ
διατυπώσῃ τοὺς ὅρους τῆς μετ' αὐτῶν συνεννοήσε-
ως καὶ συνεργασίας.

Τὸ καθῆκον τοῦτο ἐκπληροῦμεν ἡμεῖς κατὰ
τὸ ἔτος τοῦτο διὰ τεύδε τοῦ δημοσιεύμα-

τος, διὰ τοῦ ὁποίου πᾶς γονεὺς δύναται νὰ μά-
θῃ.

Α'. Ποῖαν ἰδέαν ἔχει ἡ σχολὴ ἡμῶν περὶ
τοῦ σκοποῦ τῆς πρώτης ἐκπαιδεύσεως.

Β'. Πῶς θὰ ἐργασθῶμεν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ
σκοποῦ τούτου κατὰ τὸ νέον σχολικὸν ἔτος.

Γ'. Πῶς θὰ συνεννοῶνται καὶ θὰ συνεργάζον-
ται μεθ' ἡμῶν εἰς προαγωγὴν τῶν τέκνων των
ἄλλοι τῶν ἀξιωματικῶν γονέων θὰ εὐαρεστηθῶσι
νὰ ἐμπιστευθῶσιν αὐτὰ ὅπως ἐκπαιδεύθωσιν εἰς
τὴν ἡμετέραν σχολήν.

Ἡ ἐν Ἀθῆναις Ἑταιρία «Υμέναιος».

Ὁμολογούμενος κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα
ἔτη ἰδρύθησαν Σωματεῖα καὶ κατηρτίσθησαν Ἑ-
ταιρίαι ἐν Ἀθῆναις ἐξ ἐκείνων, αἵτινες ὠρελοῦ-
σι τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τιμῶσι λίαν τὴν πε-
ρὶ τῆς υπάρξεως τοιούτων προνοοῦσαν κοινωνί-
αν. Μετ' ἐθνικῆς δὲ οὕτως ὑπερηφανείας καὶ
κρυφίας εὐχαριστήσεως βλέπουσιν οἱ ἀπανταχοῦ
τῆς γῆς οἰκονομῆτες Ἕλληνας αὐξοῦσας καὶ πολ-
λαπλασιαζόμενας τὰς τῶν ἐλευθέρων ἀδελφῶν
τοιούτας ἐνδομίας καὶ γηγενεῖς βήματα πρὸς ὅ-
τι εὐγενέες, ὅτι ὑψηλὸν, ὅτι φιλόανθρωπον κέκτην-
ται αἱ πλούσιαι τῆς Εὐρώπης μεγαλοπόλεις, εὐ-
χονται δὲ καὶ ἀναφωνοῦσιν ἐκάστοτε, καὶ ἄλ-
λα! καὶ ἄλλα ἀκόμη! ἵνα ἴδωσιν ἔσον αἰ-
ὸν τε τάχις ἀνυψομένην εἰς τὸν κορυφῶνα
τῆς ἐκ τούτων πηγαζούσης πολυτίμου δόξης τὴν
προσφιλεῖ Μητρόπολιν.

Τοιαύτη φιλόανθρωπος Ἑταιρία ἦς τὸ μέλλον
προοικονομεῖται λαμπρὸν καὶ οἱ καρποὶ πολυπλη-
θεῖς εἶνε καὶ ἡ ἐγγάτως ἰδρυθεῖσα καὶ ὑπὸ τῆς
Α. Μ. τοῦ βασιλέως ἐγκριθεῖσα, ὑπὸ τὴν ἐ-
πωνυμίαν «Υμέναιος» ἦς σκοπὸς εἶνε ἡ κατάρ-
τισις κεφαλαίου διὰ τοῦ ὁποίου νὰ προικίῃ ἀ-
πόρους νέας ἢ καὶ νέους. Τὸ κεφάλαιόν τῆς θὰ
σχηματίζεται ἐκ μηνιαίων συνδρομῶν ἐκείνων
οἵτινες θέλουσι νὰ προικισθῇ ἐν τέκνον των ἢ
εἰς συγγενῆς των, ἐκ δωρεῶν πλουσίων κ. λ.
Τὸ καταστατικὸν τῆς Ἑταιρίας αὐτῆς ἀρχόμε-
θα δημοσιεύοντες σήμερον πρὸς γνῶσιν ὅλων,
διότι ἔχουμεν τὴν πεποιθήσιν ὅτι καὶ εὐποροῖ τι-
νες κύριοι θὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὸ φιλόανθρω-
πον τοῦτο Σωματεῖον καὶ γονεῖς ἢ κηδεμόνες θὰ
συνδράμωσι πρὸς ὠφέλος πτωχῶν νεανίδων.

Ἀντεπιστέλλον ἐπίτιμον μέλος ἐνταῦθα διω-
ρίσθη ὁ κ. Α. Κ. Παλαιολόγος.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Χαρὰς εὐαγγέλια κομίζονται ἡμῖν παν-
ταχόθεν τῆς νήσου. Βρογαὶ ἀρκεταὶ ἐπὶ
δεκαήμερον ἤδη διαρκοῦσαι κατεπότισαν
καὶ αὐτὸ τοῦτο ἐμέθυσαν τὴν γῆν, εἰς
τρόπον ὥστε κατήντησαν σχεδὸν ποθηταὶ
αἱ καλοκαιριναὶ ἡμέραι. Ὡς γράφουσιν ἡ-
μῖν ἐπλημμύρισε καὶ ὁ Πεδιάιος ποταμός.

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἑσπέρας
εἰχομεν ἔκτακτον παράστασιν «ὁ ναύτης
Βερτράμ». Ἡ πλήρης ἐπιτυχία τῆς πα-
ραστάσεως τοῦ λίαν περιπετειώδους καὶ
συγκινητικωτάτου τούτου δράματος, συγ-
κινήσαντος πολλάκις τὸ πολυπληθὲς ἀκρο-
ατήριον, ἀπέδειξεν ὅτι ὁ θίασος τοῦ κ. Ν.
Καρδοβίλλη εἶνε κάλλιστα κατηρτισμένος.
Ἀπαντες ὑπεκρίθησαν θαυμασίως τὰ μέ-
ρη των. Ἀλλὰ καὶ ὁ κ. Ι. Β. Πετρίδης, καί-
τοι ὀλίγον ἔτυχεν ἐν τῇ παραστάσει ταύ-

τῇ τὸ μέρος του, ἀπέδειξεν ὅτι εἶνε εἰς
τῶν ἀριστῶν ἡθοποιῶν, νικητὴς ἰκα-
νότητα οὐ τὴν τυχοῦσαν.

Καὶ ὁ Γαρυλλὴς μας ἔλαμε προχθὲς
τὸ θαῦμά του. Μαῦρόν τινα ὁθωμανὸν
ζαπτιὲν, οἰνοβαρῆ ὡς λέγεται, πειραθέντα
ἐριππον νὰ διαβῇ τὸν κατὰ τὴν παρελ-
θούσαν Κυριακὴν πλημμυρίσαντα χειμαζ-
ρον τοῦτον, ἀνέτρεψε μετὰ τοῦ ἵππου
καὶ οὗτος μὲν ἐξῆλθε σῶος ἀλλ' ὁ ζα-
πτιὲς μετὰ πολλὰς ἀναζητήσεις εὐρέθη ἐν
τῇ θαλάσῃ πνιγμένος.

Ἐνεκα τῶν βροχῶν καὶ τῶν μεταξὺ
τῶν πόλεων Λεμητσῶ καὶ Λάρνακος ἄ-
νευ γεφυρῶν ποταμῶν, ἤρξαντο καὶ πάλιν
ἀνωμαλίας εἰς τὸ ταχυδρομεῖον.

Ἐπειδὴ διάφοροι λυπηραὶ φῆμαι ἐκυ-
κλοφόρησαν ἐνταῦθα περὶ τοῦ ἐν Ἀλεξαν-
δρείᾳ καλοῦ πατριώτου κ. Ἀναστ. Ὁρά-
τη, ἀναγράφομεν ἤδη τὴν εὐχάριστον ἀγ-
γελίαν ὅτι τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐφετῶν ἐ-
κῆρυξεν ἀδίκους ὅλως τὰς ἀπαιτήσεις τῆς
ἐν διαλύσει εὐρισκομένης Φραγκοαγρυπτι-
ακῆς Τραπεζῆς, ἠκύρωσε τὴν ἣν αὕτη ἐ-
πεδίωκεν ἄνευ ἰσχυροῦ λόγου πτώχευσιν
τοῦ κ. Ὁράτη, ἀποδείξασα τὸ λίαν ἀξι-
όχρεον αὐτοῦ, τιμήσαντος πάντοτε τὴν ὑ-
πογραφὴν του καὶ οὐδέποτε πειραθέντος νὰ
συνομολογήσῃ ἀναβολὰς πρὸς τοὺς δανει-
στάς του, περιπλὲν δὲ ἰδιοκτητοῦ σημαν-
τικοῦ ἀριθμοῦ φεδδανίων γῆς καὶ τριῶν οἰ-
κιῶν ἐλευθέρων πάσης ἐγγραφῆς ὑποθήκης
καὶ κατόχων κεφαλαίων διατεθειμένων εἰς
ὑποθήκας κ. λ. καὶ ἐπεφύλαξεν εἰς τὸν κ.
Α. Ὁράτην νὰ διεκδικήτῃ τὰ κατὰ τῆς
Τραπεζῆς δικαιώματά του, διὰ τὰς ζη-
μίας ἃς ὑπέστη καὶ κατεδίκασε καὶ τὴν
Τράπεζαν εἰς τὰ ἔξοδα.

Ἐσχλὴ ἡμῖν ἀνωνύμως τὸ ἐξῆς ὠραῖον καὶ
πλήρες ἀραιφνοῦς φιλοπατρίας ποιημάτων, ὅπερ
ὡς τοιούτων, καίτοι ἐναντίον τῶν ἀρχῶν μας
καθ' ἃς δὲν δημοσιεύομεν τι ἀνωνύμως, κατα-
χωρίζομεν, μετὰ τῶν ἐξῆς συνοδευτικῶν γραμ-
μῶν τοῦ ἐπιτελλαντος.

Ἀξιότ. κ. συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος».

Ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τινος διαφόρου ἡμῶν
καθ' ὃ ἐθεωρήσατε κατὰ ἡμετέραν ἵνα τὸ πρὸς
τῆς ΑΑ. ΒΒ. ΓΓ. τοῦς διαδόχους τοῦ Ἐλ.
θρόνου δῶρον τῆς νήσου συνοδευθῇ διὰ τι-
νος ποιήματος, ἐχάραξα τὰς ὁλίγας ταύτας
στροφάς, αἵτινες, ἐὰν φανῶσιν ἀρεσταί, ἃς
συνοδεύσωσι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος δῶρον ἁλ-
λως ἃς παραδοθῶσιν εἰς τὴν καὶ τὸ ὄνομα
τοῦ ποιητοῦ των διατελεῖ ἀφάνειαν.

Ἡ Κύπρος ταῖς ΑΑ. ΒΒ. ΓΓ. τῇ Πριγκηπίσ-
σῃ Σοφίᾳ Χοενζόλλερν καὶ τῷ Διαδόχῳ Κων-
σταντίνῳ, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων των.

Ι

Σοφίᾳ! . . Κωνσταντίνε μου! . . τὸ χάρις τῶν Ἑλλήνων,
Μεσοῖα τοῦ Ἑλληνισμοῦ . . εὐχομαι εἰς Ἐκείνον. . .
Νὰ πέμπῃ εἰς τὸν οἶκόν Σας πᾶσαν εὐδαιμονίαν,
εἰς σὲ δὲ, Κωνσταντίνε μου, κ' εἰς μάχας εὐτυχίαν!
Αἰώνων πόθους κ' ὄνειρα χρυσὰ νὰ ἐκπληρώσῃς,
εἰς τὴν κλεινὴν Ἐπτάλοφον τὸν θρόνον ν' ἀνυψώσῃς!

II

Ἐν' ὃ θεῶς, τοῦ λένοντος τὸ λυγρὸν καὶ καρτερίαν,
τοῦ Ὀδυσσεὺς σύνεστιν κ' ἄνευ τῆς ἀνικλήν.
Ἐ τὴν καρτὴν ἢ τὰ στέφνα σου νὰ ἐνοσταλῇ ἀφρόνως.
Τὸ δ' εὐτολμόν κ' ἀνέστητον θρόνος τοῦ Μακεδόνα,
ἐκείνου τοῦ προγόνου μας, ἔπαιν νὰ σοὶ χάριται,
κ' ἐντὸς σιδήρου καὶ πυρὸς ἄφρωτον νὰ τηρήσῃ!

III

Ἐθὲς θεῶν ἡλικίαν, κεραυνὸς δύναμιν κατ' ἐλθόν σου,
νὰ χορηγῇ ἢ τὸν στόλον σου κ' εἰς τὸν μικρὸν στρατὸν σου!
Παλαιωθέντα τρόπαια ἐνδόξων μας Προγόνων,
πάλιν νὰ στήσωσι ἐνδοξὰ καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον!
Ὅπως ἐκεῖνα θαυμαστὰ ὅπως ἐκεῖνα θεῶν,
κ' ἀγλήρῃσι ἀπαράμιλλα νὰ ἔχουν μεγαλεία!

IV

Ὡς Ἀργεὺς ἔσο πάντοτε κ' εἰς πρώτην εὐκαιρίαν,
χρῆται ὅπως ὁ βαρρὰς εἰς τὴν ὑπεροχίαν . .
Ἄν δ' ἄτιμος πελτικὴ τὸν δρόμον σ' ἀνακόψῃ . .
διπλωματικὰ ἀγένη ὁ πόνος σου ἂν προσκόβῃ . .
Ὡ! τὰ πάντα τότε ἀφῆρπον τὰ πικρὰ ἐνώπιόν τῆς,
καὶ θαρραλέως πᾶταξον τὸν γοργὸν δαίμον τῆς . .
Ὡς Λαωνίδα καλλίον νὰ πύση τις ἐνδόξως . .

V

Ἀλλ' ὄχι! . . πάντα περὶ σὲ φαίνονται μειδιῶντα . .
εὐδίων ἔλα φαίνονται κ' ἐκ τῆς χαρᾶς σαρτώντα . .
Πᾶτα καρδίᾳ Ἑλληνος λατρεῖται τ' ὄνομα σου,
ὡς κέρην δ' ὀφθαλμοῦ φίλει τ' ὄρατον ἑδωλμά σου.
Εἰς οἶκόν σου δὲ καλλίστος εἶνε καὶ τ' ὄνομα σου,
δεύτερος δὲ ὑπερτερος, Σοφία ἡ χαρὰ σου.

VI

Μέγας Ἀλέξανδρος λοιπὸν, γένος κ' ὡς Μακεδόνας,
θὰ σὲ ἀκολουθήσωσι μάχῃσι Ἀμαζόνες . .
ἡ ἐλευθέρᾳ Μητρί μας, ἡ δοῦλῃ Θεσσαλίᾳ,
Κρήτῃ ἡ ἀρηρίλῳ καὶ ἡ Μακεδονίᾳ,
Ἡ πολυτλήμων Ἡπειρος κ' αἱ ἀδελφαὶ αἱ ἄλλαι,
Νηρέως πολυθέλγητροι κόραι μικραὶ μεγάλαι . .
Κ' ἐμοῦ τὰ τέκνα ἃς σπεύσωσι τότε νὰ πολεμήσωσι,
τὸ χρῆμά των, τὸ αἶμα των χωρὶς φειδῶ ἃς χύσωσι.

VII

Ὡ! εἴθε τότε κ' εἰς ἐμὲ αὖρα ἐλευθερίας,
ἀληθινῆς κ' ὄχι ψευδοῦς νὰ πνεύσῃ ἐκ τῆς γλυκειᾶς
Μητρός μου, κ' εἰς τὰ τραύματα μακρινῶν δουλείας,
πλήρους ὀπτανίων διωγμῶν, πλήρους πικρῆς πικρίας . .
Νὰ ἐπιχύσῃ βάλσαμον γλυκὺ καὶ ζωογόνον,
νὰ παύσωσι τὰ στήθη μου τὸν πόρον των στόνων!
Νὰ παύσωσι οἱ ὀφθαλμοὶ δακρύων τοὺς χειμαρροὺς,
κ' εἰς τὴν χαρὰν Σου εὐέλπῃς νὰ ἔμβω πλήρης θάρρους!
Εἰς Κύπριος.

Τῇ «Σάλπιγγι»

Λίαν φρονίμως τὸ δημαρχεῖον μας, ἀφίνει ἀ-
διόρθωτον τὴν πλακωτὴν ὁδὸν «Ἀγ. Ἀνδρέου»,
διότι ἡ ὁδὸς αὕτη κακῶς στρωθεῖσα ἀπ' ἀρχῆς
καὶ δυσαναλόγως ὡς πρὸς τὸ πλάτος σχηματι-
σθεῖσα οὐδέποτε διορθωθήσεται καὶ ἀνωφελῶς θὰ
γίνεται πᾶσα δι' αὐτὴν δαπάνη. Ἡ ὁδὸς, τότε
μόνον δύναται νὰ σχηματισθῇ κυρτωτὴ ὅταν ἔ-
χῃ ἀνάλογον πλάτος διὰ νὰ γείνη τὸ κύρτωμα
μεγάλον καὶ νὰ ρέωσιν ἔνθεν καὶ ἔνθεν τὰ νε-
ρά διὰ νὰ ἀφίνωσιν ἐλεύθερον πρὸς χρῆσιν τὸ
μεσαῖον τοῦ κυρτώματος καὶ τὰ περίεξ πεζοδρό-
μια. Ὅταν ὅμως ἡ ὁδὸς ἦεν στενὴ καὶ τὸ κύρ-
τωμα τῆς ὁδοῦ μικρὸν, σχεδὸν ἀνεπαίσθητον, τό-
τε βεβαίως τὰ νερά καταλαμβάνουσι ρέοντα τὴν
ὅλην ὁδὸν καὶ δὲν μένει μέρος πρὸς διάβασιν
καθὸ μάλιστα καὶ πεζοδρομίων μὴ ὑπαρχόντων.

Φρονίμως θὰ ἐπραττέτῃ τὸ δημαρχεῖον χάριν τοῦ
ἐξωραϊσμοῦ τῆς πόλεως, ἥτις τῇ ἀληθείᾳ λίαν
ἀδικεῖται κατὰ πάντα χειμῶνα ἔνεκα τῆς ἀκα-
ταστασίας τῆς κεντρικῆς ταύτης ὁδοῦ, ἐὰν βαθμη-
δὸν μετέβαλλε αὐτὴν ἀπὸ κυρτωτὴν εἰς ἐλαφρῶς
αὐλακωτὴν, δηλ. ἀπὸ τῶν ἐκατέρωθεν τοίχων νὰ
ἀρχῇται καταφοροῦσα ἐλαφρῶς μέχρι τοῦ μέσου.
Τοιοῦτοτρόπως τὰ νερά τῆς βροχῆς, συμπαρὰσφύρον-
τα τὰ χώματα πηλοῦς κ. λ. θὰ ἔρρεον διὰ τοῦ μέ-
σου τῆς ὁδοῦ καὶ θὰ ἔμενον τὰ περίεξ ἐλεύθερα διὰ
τοὺς διαβάτας, ὡς ἦσαν ἄλλοτε αἱ χαλικομέναι
ὁδοί, εἰς τὰς ὁποίας οὐδέποτε εἶδομεν τόσοις
πηλοῦς.

Δεμησιῶ 5 Δεκεμβ. 89.

ΔΕΥΚΩΣΙΑ.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἔχομεν ἄλλο τι ν' ἀναγγελλώμεν ἢ μὴ εἰμὶ ὅτι ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τετάρτης (29) ἔχομεν ἐκ διαλειμάτων βροχάς, ἀλλὰ ἀκαταπαύστους καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς, συνεπεία τῶν ὁποίων μᾶς ἐπεσκέφθη καὶ ὁ ποταμός Πεδιάς. Τὸ μόνον ὅμως ὅπερ μᾶς ἐνοχλεῖ εἶναι ὅτι οἱ ὁδοί τῆς πόλεως μᾶς κατήντησαν ὅλως διόλου ἀδιάβατοι ὡς ἐκ τοῦ ἐν αὐτοῖς σχηματισθέντος ἀρθρόνου γυλοῦ, ἔτεκεν τοῦτου παρακαλοῦμεν τὸ Σεβαστόν Δημαρχεῖον μᾶς ὅπως ἐπιτήρησιν τὴν προσοχὴν του, διότι ἀληθῶς κατήντησαν ἀνυπόφοροι ὁδοί.

Εἰς τὸν αἰῶνα, οἷον, ἐκ πόθου φέρεται τοῦ νὰ ἴδωσι κατωθὲν διατριβὴς τινος δημοσιεύμενον τὸ ὄνομα των, λαμβάνουσιν ὡς ἀπορροήν ἀνακρίβη δὲν εἶδον τινα μὴ τῶν ἐφημερίδων, ἢ ἐκ γράφων διαστρεφούσι καὶ γράφουσι τὸν κεναντὴ καὶ τὸν παρὰ λόγῳ πράγματα, ὥστε κατωθὲν γελῶσι. Παρόμοια νομίζομεν ἔπαθε καὶ ὁ διδάσκαλος Περὶ ὧν κύριος Λαζάρους Ἱερειδῆς.

Ἐν ταῖς περὶ τῶν ἀνευρεθεισῶν ἀρχαιοτήτων παρὰ τῶν Πολιτικῶν πληροφόρησις ἡμῶν, (ἀρ. Σάλιν. 252) ἀνεφέρετο ἐν ἐν καὶ μόνον διακρίβη μετὰ ἄλλων ὅτι «ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ ἑλίου πειρώριον μεγέθους, δὲ κατὰ παρὰ τὴν ῥατὴν τοῦ κ. Ρίχτερ πρὸς τὸ νὰ κατὰ τὴν οἰκίαν τῶν Περσῶν διὰ τὴν στήσιν παρὰ τὴν θύραν τοῦ Παρθενωνίου τῶν, ἀλλ' ὁ ποταμός καταβῆς, τὸν κατέχευσε πάλιν διὰ τῆς ἐπιστροφῆς τῆς, ἢ ἀποπέδον ἤδη νὰ σηκώσῃ». Ἰδοὺ δ' εἰς ταῦτα τί ἀπατᾷ ὁ κ. Λ. Ἱερειδῆς. «Ἐν ταῖς τοῖς «Σάλιν» διακρίβῃς (!) ἀνέγνωμεν ὅτι παρὰ τῇ δεξιᾷ μέρῃ τοῦ χωρίου Πολιτικῶν εὐρέθη λέων πειρώριον μεγέθους, τὸν ὁποῖον ὁ κ. Ρίχτερ ἀπερώτατο (!) εἰς τὸ Παρθενωνίον Περσῶν καὶ ὅτι οἱ κάτοικοι μεταγχεύοντες εἰσέγγονον (!!) τὸν λέοντα ἐν τῇ ρηθέντι Παρθενωνίῳ κτλ. κτλ.». Ὡς διδάσκον κύριε Ἱερειδῆ τὸν εἰσέγγονον ἢ ὡς μετῆρσαν; Εἰς ποῖον φύλλον τῆς «Σάλιν» παρακαλοῦμεν ἀνέγνωτε αὐτὰ; ὁρίσατέ το διὰ νὰ μὴ σὰς εἴπωμεν ὅτι ψεύδεσθε. Παρὰ τῶν λέγετε ἐν ἐν ἐδαφίῳ: «Οὐδεμία ἀμφιβολία ἐπιδέχεται πλέον ὅτι ὁ γράφων ταῦτα διειρενέται, διότι πρῶτος ἐγὼ ἠδυνάμην ὁρθεύοντα νὰ γράψω καὶ περιγράψω ὅ, τι ἄξιον λόγου εὑρέθη ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Ρίχτερ ἐν τῇ δεξιᾷ μέρῃ τοῦ Πολιτικῶν γενομένης ἀνακρίβης.». Ἀναμὰ αἰτιολόγησις! «Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι διειρενέται ὁ γράφων ταῦτα» καὶ διατί; «διότι πρῶτος ὑμεῖς ἠδυνάσθητε νὰ γράψετε ὁρθεύοντα καὶ νὰ περιγράψετε ὁρθεύοντα,» καὶ ἐπειδὴ ὑμεῖς δὲν ἐγράψατε πρῶτος, διειρενέται οἱ ἄλλοι!! Πλὴν σύμφωνον κ. Ἱερειδῆ ὅτι «διειρενέται καὶ παρὰ τὴν μάλιστα ὁ γράφων ταῦτα» διότι οὐδεὶς ἄλλος ἐγράψε ταῦτα ἢ ὑμεῖς. Ἐν ἐτέρῳ ἐδαφίῳ λέγετε ὅτι «ὁ ὑπὸ τῆς «Σάλιν» δὲς περιγραφῆς πειρώριον τῷ μεγέθει λέων, (φαίνεται ὅτι ἀνέγνωτε τὸ αὐτὸ φύλλον δις καὶ δι' αὐτὸ λέγετε ὅτι δις περιγράφη ὁ λέων» ἀλλ' ὡς ὑποδείξατέ μιν ποῦ καὶ εἰς ποῖα φύλλα περιγράφη δις) εἶπε—λέγετε—αὐτὸ τοῦτο μίαν πέτρα ἀπελέκτος, πάντῃ ἀκατέργαστος, παραχωρηθεὶς τῷ ἔχοντι τὸ χωράριον» κλπ. Διὰ νὰ μὴ εἴπητε ὅτι ὁ λέων οὗτος εἶπε βέβαια λίαν ἐφθαρμένος καὶ δυσδικαικτος, λέγετε ὅτι εἶπε «πέτρα ἀπελέκτος» ἀλλὰ προδίδετε λέγοντες ὅτι «παραχωρήσεν αὐτὴν ὁ Ρίχτερ τῷ ἔχοντι τὸ χωράριον» διότι αἱ πέτραι δὲν παραχωροῦνται.

Γράψατε κύριε Ἱερειδῆ! γράψατε ὑμεῖς, ὅστις «μόνος ἔδυνάσθη νὰ γράψετε καὶ περιγράψετε ὁρθεύοντα περὶ τῶν εὐρεθεισῶν ἀρχαιοτήτων» καὶ ἐπανορθώσατε πάντας ἀνακρίβεις, καὶ θὰ σὰς βεβαιώσω καὶ χάριτας, διότι δὲν εἶπε καθόλου παραδοξὸν νὰ λαμβάνῃ πᾶσα οἰκδοκίᾳ ἐφημερίδα τοῦ κόσμου, ἀνακρίβειας πλὴν ἀπὸ δὲν ἐπιτρέπετε νὰ διειρενέται ἄλλοι, διὰ τὴν ὑμεῖς παρακαλεῖτε, ὅτι μὴ εἴπωμεν ὅτι ψεύδεσθε ἐν ἐπιγνώσει;

ΤΟ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

(Μετὰφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικῶν ὑπὸ Α. Θ. Εὐρύχου).
(Συνέχεια καὶ τέλος).

Τῶν Ἀγγλικῶν ἀποικίων καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αἱ ἐσωτερικαὶ ὑποθέσεις διευθύνονται ὑπὸ Κυβερνητῶν καὶ συμβουλίων διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Στέμματος καὶ ἐξελεγομένων ὑπὸ τοῦ ἐν Λονδίῳ ὑπουργοῦ τῶν ἀποικίων, ὅστις, ὡς ἐρρήθη, εἶνε μέλος τοῦ Ἀνακτοβουλίου. Αἱ πολυπληθεῖς καὶ ἀρχαιοτάται ἀποικίαι ἤχθησαν καθόσον ἦτο δυνατόν ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν αὐτοδιοικήσεως, ἥτοι ὑπάρχει ἐν ἐκάστη αὐτῶν, νομοθετικὸν σῶμα ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ λαοῦ. Ἡ ἐπαρχία τοῦ Καναδά δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς παράδει-

γμα αὐτοδιοικήσεως ἀποικίας τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας περιεβλεπόμενης εἰς γενικὸς Κυβερνήτωρ, βοηθούμενος ὑπὸ δικαίου Συμβουλίου, τοῦ ὁποῖου τὰ μέλη διορίζονται ὑπὸ τοῦ Στέμματος. Τὸ Νομοθετικὸν συνίσταται ἐκ δύο βουλῶν, τῆς ἑνὸς βουλῆς συνισταμένης ἐξ ἐξοριζομένων ἀπὸ τοῦ Στέμματος (διοριζομένων ὑπὸ τοῦ γενικοῦ Κυβερνήτορος ἐν Συμβουλίῳ) καὶ τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων, συνισταμένης ἐκ διακοσίων μελῶν ἐκλεγόμενων ὑπὸ τοῦ λαοῦ κατὰ τὸ τέλος ἐκάστης πενταετίας. Διὰ τοπικὰς ὑποθέσεις ἐν ἐκάστη ἐπαρχίᾳ ὑπάρχει εἰς ὑποκυβερνήτωρ καὶ εἰς νομοθεσία.

Αἱ κυβερνήσεις τῶν ἐν Αὐστραλίᾳ ἀποικίων εἰσὶν ὅμοιαι τῇ τοῦ Καναδά πλὴν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου ἢ ἀνω βουλῆς, διοριζομένης ὑπὸ τοῦ Στέμματος. Ἐν τῇ Νέα Σηλανδία καὶ Νέα Νοτιῶν Οὐαλλία καὶ Κουηνολανδία ὑπάρχουσι Κυβερνήτορες καὶ ἐκτελεστικά Συμβούλια ἐκ τεσσάρων ἢ πέντε μελῶν, ὑπὸ τοῦ Στέμματος διοριζομένων, Νομοθετικὸν ἐκ 15—30 μελῶν, διοριζομένων ὁμοίως ὑπὸ τοῦ Στέμματος, καὶ νομοθετικὸν σῶμα ἢ κάτω βουλὴ ἐκλεγόμενη ὑπὸ πάσης τῆς ἀποικίας ψηφιστομένης ὡς μίαν ἐπαρχίαν. Ἐν Τασμανίᾳ καὶ Βικτωρίᾳ ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης καὶ πλουτίας τάξεως, ἀλλ' ὑπὸ ἄλλας ἐπὶ τοῖς ἰδίαις διοικητικῇ τακτικῇ ἐπικρατεῖ ὡς εἰς τὰς γειτονικὰς ἀποικίας.

Αἱ Ἰνδία εἶναι παράδειγμα ἐξαρτημάτων εὐρισκομένου εἰς τὴν βασιλικὴν ἐξέλεξιν. Ἀπὸ τοῦ 1858 αἱ ὑποθέσεις τῶν Ἰνδιῶν ἐκανονίσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐν Λονδίῳ ὑπουργοῦ τῶν Ἰνδιῶν καὶ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ὁποῖος τυγχάνει πρόεδρος. Τὸ Συμβούλιον συνίσταται ἐκ δεκαπέντε μελῶν, ἐξ ὧν ἑπτὰ διορίζονται ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῆς ἐμπορικῆς ἐταιρίας τῶν Ἀνατολ. Ἰνδιῶν, τὰ δὲ λοιπὰ ὀκτὼ ὑπὸ τοῦ Στέμματος τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν περιεβλεπόμενης ἐν Ἰνδίᾳ ὁ γενικὸς Κυβερνήτωρ ἢ ἀντιβασιλεὺς, διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ Στέμματος καὶ ἐνεργῶν ὑπὸ τῆς διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἰνδιῶν, βοηθεῖται εἰς τὰ διοικητικὰ αὐτοῦ καθήκοντα ὑπὸ ἀνωτάτου Συμβουλίου εὐρισκομένου ἐν Καλκούτᾳ καὶ συνισταμένου ἐκ πέντε κοινῶν μελῶν, ὑπὸ τοῦ ἰδίου διοριζομένων καὶ ἐκ δέκα προσθέτων μελῶν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ὁργανίζεσθαι νόμους καὶ κανονισμοὺς. Ὑπάρχουσι προσέτι ἐν Ἰνδίᾳ πέντε ἀρχιγραμματεῖς τοῦ Κράτους, ἵνα ἐφορεύσιν τὰ διάφορα τμήματα τῆς κυβερνήσεως. Ἐνεκα διοικητικῶν σκοπῶν αἱ Ἰνδία διαφύονται εἰς τρεῖς προεδρίας, τὴν τῆς Βεγγάλης, Μαδράς, καὶ Βομβάης. Αἱ ἐκτεταμέναι χώραι αἱ ἐμπειρεχόμεναι εἰς τὴν πρῶτην προεδρίαν διοικούνται ὑπὸ τριῶν ὑποκυβερνητῶν καὶ τριῶν Ἀρμοστῶν ἐν ἐκάστη τῶν λοιπῶν προεδριῶν ὑπάρχει εἰς Κυβερνήτωρ καὶ ἐν Συμβούλιον.

Ἡ Κεϊλάνη, ἥτις ὡς ἀποικία εἶναι ἀνεξάρτητος ἀπὸ τῶν Ἰνδιῶν, εἶναι παράδειγμα κυβερνήσεως ἐν τῇ ὁποίᾳ τὰ ἐγγύρια καὶ βασιλικὰ στοιχεῖα συνδυάζονται, ἀλλ' ἡ ἐπικρῆ τῶν δευτέρων ὑπερτερεῖ κατὰ πολὺ. Ὁ Κυβερνήτωρ καὶ τὸ ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον ἐκ πέντε μελῶν διορίζονται ὑπὸ τοῦ Στέμματος τὸ Νομοθ. Συμβούλιον περιέχει δεκαπέντε μέλη, ἐξ ὧν πέντε εἰσὶ τὰ τοῦ ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου, ἕτερα τέσσαρα μέλη εἰσὶν ὁμοίως ἐπίσημα, τὰ δὲ λοιπὰ αἰρετά.

—§—

«ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ»

Περιεχόμενα IB. τεύχους (Δεκεμβρίου).

Λεὺκωμα πρωτοφανές Παϊδικῶν Περιοδικῶν.—Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ Α'. ἔτους.—Ὁρμήνη καὶ Εὐτυχία, ἀνέκδοτον ποίημα Γεωργίου Παρλαχου.—Οἱ τρεῖς ἀδελφοί, παραμῦθον τερπνότατον κ. Ἰω. Βολικοῦ.—Ἐκότης τὸ δακτυλίδιον μου! διήγημα μετὰ πέντε εἰκόνων, κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Ε. Γεωργιάδου.—Ἀληθὲς καὶ σύγχρονον, διήγημα μετ' εἰκόνας.—Ὁ Τάκης καὶ ὁ Μιμίκος διήγημα κ. Κατίνης Κορυβίου.—Ὁ χεῖμα, ποίημα.—Πέτρος Βαντάλ, ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ κ. Εἰρήνης Κανακάκη.—Παιδικὴ Ἥχῳ, Ἀσκήσεις, Μουσικὴ, Ἀλληγογραφία, Συστάσεις, Ἰδιαιτέρα κλπ. κλπ.

—Τὸ ἐν Ἀθήναις Παϊδικὸν Περιοδικὸν θέλει ἐκδώσιν ἐπὶ τῷ Νέφῳ Ἐτεῖ Λεὺκωμα πρωτοφανές, ποικιλότατον, εἰκονογραφημένον, ἐπὶ στίλβοντος ἐρυθροῦ καὶ στερεοῦ χάρτου, ἐν ᾧ δημοσιευθῶσιν ἔργα πρωτότυπα τῶν διακεκριμένων λογογράφων, ποιητῶν, μουσικῶν κλπ. Τὸ συνιστῶμεν θερμῶς τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν, ὡς στόλισμα καὶ ἐντρυφήμα πάσης οἰκογενείας. Θὰ τιμᾶται μόνον μίαν δραχμῇ (προπληρωτέας).

«ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ»

Περιεχόμενα τοῦ ἐνδεκάτου τόμου:

Περὶ φυσικῶν προϋόντων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:αὐτο—

ΚΡΗΤΙΚΑ.

Τὸ ἐπιβόητον σουλτανικὸν φερμάνιον τῆς ἀμνηστίας ἀνεγνώσθη ἐν Χαρίσις, μετὰ πομπῆς ἀσιατικῆς καὶ ἐν πλήθοντι διοικητηρίῳ. Ἡ ἀμνηστία παρέχεται πᾶσι καὶ πᾶσαις ἐξαιρουμένης ὅμως αὐτῆς οἱ μέχρι τοῦδε καταδικασθέντες ὑπὸ τῶν στρατοδικείων, οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος καὶ πάντες οἱ διὰ κοινὰ δῆθεν ἐγκλήματα κατηγορούμενοι! Ἦγουν, ὁ φιλάνθρωπος Σουλτάνος ἀφῆρεσε διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς ὅτι διὰ τῆς ἄλλης ἔδωκε καὶ ἐξῆρεσε πάντας τοὺς χριστιανοὺς Κρήτας τῆς χορηγηθείσης δῆθεν ἀμνηστίας, πλὴν τῶν προδοτῶν καὶ τῶν κατασκόπων τῆς τουρκικῆς διοικήσεως! Ἀλλὰ δὲν ἠρκέσθη εἰς τοῦτο μόνον ὁ Σουλτάνος. Κατέλασεν ἀπὸ βάθρων τῆς Χαλέπας τὸ πολίτευμα, καταργήσας τὰ σπουδαιότερα τῶν διοικητικῶν προνομίων, διὰ τὰ ὁποῖα τοσαῦτα ἔχυσεν αἱματὶ ὁ Κρητικὸς λαός.

Ἰδοὺ ἡ περίληψις τῶν ἐπενεχθεισῶν ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου εἰς τὸ Κρητικὸν πολίτευμα μεταρρυθμίσεων.

α) Καταργεῖται ἡ πενταετής διάρκεια τῆς ἐξουσίας τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ. β) Ὁ διοικητὴς θὰ εἶναι χριστιανὸς ἢ ὀθωμανός, ὅταν δὲ ὁ διοικητὴς θὰ εἶναι χριστιανός, ὁ ὑποδιοικητὴς θὰ εἶναι ὀθωμανός, καὶ τὰ νάπολιν. γ) Οἱ ὑποδιοικηταὶ τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν διοικήσεων θὰ διορίζονται ἐκ τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου. δ) Ἡ πολιτικὴ διοίκησις εἶναι πεχωρημένη τῆς στρατιωτικῆς. Δύναται ὅμως καὶ νὰ συνυπάρχουν ἀμφότεραι εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον. ε) Οὐδεὶς δημόσιος ὑπάλληλος θὰ παύηται, εἰμὴ διὰ κατάχρησιν καὶ ἀνεκτικότητα. στ) Ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν περιορίζεται εἰς 35 χριστιανοὺς καὶ 22 ὀθωμανοὺς. ζ) Οἱ ἐκλεχθῆσόμενοι βουλευταὶ δέον νὰ ὦσιν ὑπὸ ἡλικίαν 35 ἐτῶν. η) Οἱ βουλευταὶ θὰ ἐκλέγονται κατ' ἐπαρχίαν ὑπὸ πέντε προσώπων ἐκ ἐκάστου δήμου, ἐχόντων ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν καὶ ἡλικίαν 25 ἐτῶν τοῦλάχιστον. θ) Πάντα τὰ νομοσχέδια καὶ αἱ τροποποιήσεις ἐπὶ τοῦ ὁργανικοῦ νόμου θὰ γίνονται διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν. ι) Οἱ δικασταὶ θὰ ἐκλέγονται, ὡς πρότερον, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐγκρισιν τῆς Πύλης. ια) Οἱ πρόεδροι δικαστηρίων, οἱ εισαγγελεῖς καὶ οἱ δημόσιοι εἰσπράκτορες θὰ διορίζονται διὰ διατάγματος τοῦ Σουλτάνου ἰσόβιοι, καὶ θὰ παύωνται μόνον, ἐὰν ἀναμειχθῶσιν εἰς τὴν πολιτικὴν. ιβ) Τῆς χωροφυλακῆς δύναται νὰ μετασχωσῇ, μόνον ὡς ἀπλοὶ χωροφύλακες, καὶ Κρήτες. ιγ) Πᾶσαι αἱ πρόσοδοι ἐκ τῶν τελωνείων θὰ ἀποστέλλωνται εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ιδ' ἐὰν αἱ πρόσοδοι τῆς νήσου δὲν ἐξαρκῶσιν διὰ τὸς ἀνάγκας αὐτῆς, ἡ Συνέλευσις θὰ δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ φόρους.

Λονδίνον 1.᾽—Μεγάλη ἀπεργία ἐγένετο ὑπὸ τῶν ἐργατῶν τοῦ ἀεριοφωτός ἐν τῷ νοτίῳ διαμερίσματι τοῦ Λονδίνου.

Κάτρον αὐθιμερόν.—Ἡ Αἰγυπτιακὴ κυβερνήσις ἀπεφάσισε νὰ καταργήσῃ τὴν ἐπιβαλλομένην νῦν ἀναγκαστικὴν ἐργασίαν, καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ πρόσθετον ἐργεῖον φόρον εὐθὺς ὡς ἡ Γαλλία συναιρέσῃ εἰς τὴν μεταρρύθμιν τοῦ προνομίου τοῦ χρέους.

Ρώμη 26.—Η Βουλὴ ἐξέφρασε τὴν εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπάντησιν. Εἰς τινὰς δὲ παρατηρήσεις, γενομένας εἰς αὐτὸν, ὁ κ. Κρίστιαν ἀπήντησεν, ὅτι αἱ πολιτικαὶ σχέσεις μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰταλίας εἰσὶν ἐξαιρετικῶς ἐφύσταται μεταξὺ αὐτῶν μόνον οἰκονομικαὶ τινες διαφοραί. Ἡ Ἰταλία ἐταίμη τὴν ἑδρὴν εἰς ἐπίλυσιν αὐτῶν διὰ τῆς καταργήσεως τῶν διαφορικῶν τελῶν. Ἡ ἐκκοσμία αὐτῇ πρωτοβουλία τῆς Ἰταλίας, ὡς ἐλπίζει ὁ ρητωρ, θὰ συντελέσῃ εἰς ἀποκατάστασιν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν τῶν φιλικῶν ἐκείνων σχέσεων, τὰς ὁποίας σήμερον ὁ πόλεμος ποθεῖ, διότι τίς θὰ θελήσῃ, ἢ να ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία μὴ εἶναι φίλοι; (Ζωηραὶ ἐπεκρημαίνονται).

Τὸ Βουλγαρικὸν δάνειον.

Σόφια 28.—Ἡ Σοβράνια ἐπεκράσας σήμερον διὰ μεγάλης πλειοψηφίας τὴν σύμβασιν περὶ τοῦ δανείου τῶν τραπεζῶν ἐκπομπῶν. Ἐπὶ τῇ συζητήσει τοῦ περὶ δανείου τραπεζιῶν ὁ κ. Σταμπούλωφ, μεταξὺ ἄλλων, εἶπεν ὅτι ἡ ἀποδοχὴ τοῦ δανείου ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καταδείκνυσιν τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ φερέγγιον τῆς Βουλγαρίας, ἥτις παρὰ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς κατάστασιν ἠδυνήθη νὰ διαπραγματευθῇ μέγα δάνειον ἐπὶ ὅρους καλλιτέροις ἐκείνων, ἐφ' οἷς συνωμολῶρησαν τὰ πρῶτα δάνεια ἡ Ἑλλάς, ἡ Ρουμανία καὶ ἡ Σερβία.

Πετρούπολις 28.—Αἱ ἐφημερίδες πολλὰ ὥς σχολιάζουσι τὴν ἐπίσημον ἀποδοχὴν τῶν ἱστορικῶν τοῦ βουλγαρικοῦ δανείου ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τῆς Βιέννης. Τινὲς τούτων ἐμβλέπουσιν ἐν τῇ πράξει ταύτῃ ἐν μισοῖ ἀναγνώρισιν τοῦ Φερδινάνδου. Οἱ ἐπίσημοι κύκλοι φρονοῦσιν ὅτι ἡ Ρωσσία δὲν πρέπει νὰ ἐπέμβῃ ἢ μόνον ἐξαγχαζομένη ὑπὸ σπουδαίων αἰτίων.

Σεισμοὶ ἐν Ἰταλίᾳ.

Ρώμη 29.—Σφοδραὶ δονήσεις σεισμοῦ ἐγένοντο ἐνταῦθα, ἐν Φότσια, καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἰταλίας, ἐπίσης δὲ καθ' ἅπασαν τὴν Δαλματίαν, τὴν Βοσνίαν καὶ τὴν Ἑρζεγοβίνην.

Λονδίνον 30.—Τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν ἀναμένεται γενικὴ ἀπεργία τῶν θερμαστῶν, τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰς κατασκευασκούσας καὶ μηχανὰς, καὶ τῶν μετακομιστῶν τῶν ἀνθρώπων. Τούτου ἕνεκα τὰ κατιστήματα τοῦ φωταερίου μετὰ δυσκολίας θὰ λειτουργῶσι.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βιέννης πρὸς τὸν «Χρόνον», συγκλίσεις μεγάλη ἐπικρατεῖ ἐν Βουκουρεστίῳ ἕνεκα λόγου τινος τοῦ κ. Κατταρίτζ, κυτηροῦ τῶν Βασιλέα ὡς ἐπηρεαζόμενον ὑπὸ τῶν ραδιουργιῶν τῆς Αὐλῆς καὶ προσεπιδέχοντος διὰ τὴν παροῦσα κατὰστασις ἀναμνηστικὴν τὴν ἐπικρατοῦσαν ὀλίγον πρὸ τῆς ἐκθροنیσεως τοῦ Κούζα.

Λονδίνον 30.—Ἡ «Σημαία» δημοσιεύει τηλεγράφημα ἐκ Βιέννης λέγον, ὅτι τὸ φερόμενον τοῦ Σουλτάνου δυσάρεστον παρήγγαγεν ἐντύπωσιν καὶ ἐν Βιέννῃ καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ ὅτι φόβος ὑπάρχει, ὅτι σοβαραὶ περιπλοκαὶ ἢ ἐπικίνδυνος κρίσις, θέλουσιν ἀναρῆναι μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας. Ἡ Αὐστρία συμπρόκειται μετὰ τῶν ἄλλων Δυνάμεων πρὸς ματαίωσιν τοιοῦτον ἀποτελέσματος.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ «Ο ΥΜΕΝΑΙΟΣ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Σύστασις καὶ σκοπὸς τῆς Ἐταιρίας.

Ἀρθρ. 1. Συνίσταται ἄνωνυμος ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὁ ΥΜΕΝΑΙΟΣ».

ἡμετέραν «Ὁ ΥΜΕΝΑΙΟΣ» ἔχουσα τὴν ἑδρὴν αὐτῆς ἐν Ἀθῇναις.

Ἀρθρ. 2. Σκοπὸς τῆς ἑταιρίας εἶναι ὁ καθ' ἑαυτὴν χρηματικῶν κεφαλαίων, ὅτινα προσορίζονται ἀποκλειστικῶς εἰς προίκισιν τῶν εἰς γὰρον συνερχομένων μετόχων, ἀρρένων ἢ θηλέων, καὶ εἰς παροχὴν συντάξεων πρὸς τὰ ἐν ἀρχαίᾳ διατελοῦντα μέλη τῆς ἑταιρίας. Πρὸς τοῦτο γίνονται δεκτοὶ ὡς μέτοχοι πάντες οἱ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους οἰκόντες Ἕλληνας, οἱ ἀποδεχόμενοι τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ.

Ἀρθρ. 3. Ἡ ἑταιρία ἐκτὸς τῶν μετόχων περιλαμβάνει καὶ εὐεργέτας, δωρητάς, ἐπιτίμους συμβούλους καὶ ἀντεπιστάλλοντα μέλη.

Ἀρθρ. 4. Μέτοχοι τῆς ἑταιρίας εἰσὶν πάντες οἱ καταβάλλοντες τακτικῶς εἰσδηλοῦντες πρὸς προίκισιν ἑαυτῶν ἢ ἄλλων ἀρχῶν ποσὸν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 9. Δύνανται δὲ καὶ πλείονες νὰ καταβάλλωσιν ὑπὲρ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ προσώπου, ὅτε ἕκαστος τούτων ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦλάχιστον τοῦ κατωτάτου μηνιαίου ὅρου.

Ἀρθρ. 5. Εὐεργεταὶ τῆς ἑταιρίας εἰσὶν οἱ ἐφ' ἑαυτῇ καὶ κατὰ περιόδους προσφέροντες τῇ ἑταιρίᾳ ποσὰ ἀνωτέρων χιλίων δραχμῶν, καθὼς καὶ τὰ ἡθικὰ πρόσωπα, Κυβερνήται, Ἀρχεῖ, Σωματεῖα ἢ ἄλλα καταστήματα, ἐὰν καταβάλλωσι χρηματικὰ ποσὰ πρὸς προίκισιν ἀτόμων.

Ἀρθρ. 6. Δωρηταὶ εἰσὶν οἱ ἐφ' ἑαυτῇ καὶ κατὰ περιόδους προσφέροντες τῇ ἑταιρίᾳ χρηματικὰ ἢ ἄλλα ἀντικείμενα ἄξις ἥτις ἴσους εἶναι χιλίων δραχμῶν.

Ἀρθρ. 7. Ἐπιτίμοι σύμβουλοι τῆς ἑταιρίας καὶ ἀντεπιστάλλοντα μέλη αὐτῆς θεωροῦνται πάντες οἱ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν οἰκόντες καὶ προσφέροντες τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν γὰρ τοῦ φιλοφρονισμοῦ τῆς ἑταιρίας σκοποῦ.

Ἀρθρ. 8. Πάντες οἱ μέτοχοι, εὐεργεταὶ, δωρηταὶ, σύμβουλοι, ἐπιτίμοι σύμβουλοι καὶ ἀντεπιστάλλοντα μέλη, ὡς πρὸς τὰς μετὰ τῆς ἑταιρίας σχέσεις αὐτῶν ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς νόμους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ἐγγραφαὶ μετόχων καὶ καταβολαί.

Ἀρθρ. 9. Ὡς ἐλάχιστος ὅρος καταβολῆς τῶν μετόχων ὁρίζεται δραχμὴ μία κατὰ μῆνα, ὡς μέγιστος δὲ δραχμὴ χίλιαι ἐπίσης κατὰ μῆνα. ὑποβάλλεται δ' ὁ μέτοχος καὶ εἰς δικαίωμα ἐγγραφῆς, ὅπερ συνιστάμενον εἰς τὸ πενταπλοῦν τῆς μηνιαίας αὐτοῦ καταβολῆς πληρώνεται ἐφ' ἑαυτῇ τῇ ἐγγραφῇ ἢ εἰς πέντε συνεχεῖς μηνιαίας δόσεις.

Ἀρθρ. 10. Ἐκαστος μέτοχος πρὸς ἀπόκτησιν ἀνωτέρων προκίς δύναται νὰ αὐξήσῃ τὴν μηνιαίαν αὐτοῦ καταβολὴν ἐν τὴν ἀρχικὴν καταβολὴν τοῦ μετὰ τοῦ δικαιώματος ἐγγραφῆς συμπληρώσῃ μετὰ συνθέτου τόκου πρὸς 8 τοῖς 0/10 (οὐκὼς τοῖς ἑκατὸν) ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκδόσεως ἐλάχιστος καταβολῆς. Ἀν ἀποκτῇ ὅμως δικαίωμα προκίσεως κατὰ λόγον τῆς οὐκὼς αὐξηθείσης καταβολῆς ἢ μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς αὐξήσεως.

Ἄλλ' ἐὰν ὁ γίμνος παραμυθισθῇ πρὸς τῆς διετίας ἢ προκίσεως λογίζεται ἐπὶ τῇ βῆσει τῆς πρώτης καταβολῆς, ἐπιστρεφόμενων ἀτόκως τῶν πρὸς αὐξήσιν καταβληθέντων.

Ἀρθρ. 11. Διὰ πᾶσαν πρὸ τῶν τεταγμένων προθεσμιῶν καταβολῆν τῶν ὀριζομένων καταθέσεων ἐκπίπτει λόγῳ πρόβλεψής τινος τόκος 3 τοῖς 0/10.

Ἀρθρ. 12. Οἱ δι' εἰσδηλοῦντες λόγον βραδύνοντες τὴν ἀπότισιν τῶν καταβολῶν αὐτῶν πέραν τῆς εἰκοστῆς τοῦ μηνὸς, εἰς ὃν ἀπορᾷ ἡ καταβολή, ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν προστίμου ἴσου πρὸς (10) δέκα τοῖς 0/10 κατὰ μῆνα ἐπὶ τοῦ ὀφειλόμενου ποσού. Ἄν δ' ἡ καθυστέρησις τῆς καταβολῆς παραταθῇ ἐπὶ ἑξ συνεχεῖς μῆνας τὸ πρὸς προκίσιν δικαίωμα περιορίζεται εἰς ὁ ποσὸν ἀνῆλθε κατὰ τὴν τελευταίαν τοῦ μετόχου καταβολήν.

Ἀρθρ. 13. Πᾶσα καταβολὴ ἀποδεικνύεται διὰ τῶν βιβλίων τῆς ἑταιρίας καὶ ἐν ἀντιρρῇσι διὰ τῶν εἰς χεῖρας τοῦ μετόχου ἀποδείξεων.

Ἀρθρ. 14. Θανόντα τὸν ὑπὲρ τινος ἀτόμου καταβάλλοντα μέτοχον ἀντικαθιστᾷ ὁ τυχὸν ἀναλαμβάνων τὰς ὑποχρεώσεις ἐκείνου.

Ἀρθρ. 15. Θανόντος τοῦ δικαιούχου περιέρχονται εἰς τὴν ἑταιρίαν πάντα τὰ μέχρι τοῦ θανάτου καταβληθέντα ποσὰ ἐὰν ὅμως ὁ καταβάλλων εἴναι γονεὺς τοῦ δικαιούχου, ἐπιστρέφεται αὐτῷ ἀτόκως τὸ ἥμισυ ἐκ τῶν καταβληθέντων, ἐὰν ἡ καταβολὴ διήρκεσεν ὑπὲρ τα πέντε ἔτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Πόροι τῆς ἑταιρίας καὶ ἀποθεματικόν.

Ἀρθρ. 16. Πόροι τῆς ἑταιρίας εἶναι: α.) αἱ μηνιαῖαι καταβολαὶ τῶν μετόχων. β.) τὸ δικαίωμα τῆς ἐγγραφῆς τῶν μετόχων. γ.) Αἱ πρὸς τὴν ἑταιρίαν δωρεαί, καὶ δ.) Οἱ τόκοι καὶ οἱ ἀνατοκισμοὶ τῶν εἰσδηλοῦντων τούτων.

Τὰ διαθέσιμα κεφάλαια τῆς ἑταιρίας κατατίθενται εἰς ἐμπορικὰς τῆς ἑλλην. Κυβερνήσεως ἢ τῶν ἐν Ἑλλάδι προνομιστῶν τραπεζῶν.

Ἀρθρ. 17. Τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τῆς ἑταιρίας σχηματίζεται:

α.) Ἐκ τῶν εἰσπραξέων τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἱδρύσεως τῆς ἑταιρίας, μετὰ τὴν ἀρχαίαν τῶν ἐξόδων τῆς διαχείρισεως.

β.) Ἐκ τῶν κρατήσεων πρὸς ὁ τοῖς 0/10 ἐκ πάσης προκίσεως ἢ συντάξεως.

γ.) Ἐκ τῶν δωρεῶν, ἐστίς αὐταὶ δὲν παρέχονται πρὸς ἀποκατάστασιν ὀρισμένων ἀτόμων, ὅτε κρατεῖται ὑπὲρ τοῦ ἀποθεματικοῦ μόνον (5) πέντε τοῖς 0/10.

δ.) Ἐκ τῶν προστίμων τῶν λόγῳ βραδύτητας ἀποτίσεως τῶν μηνιαίων καταβολῶν εἰσπραττομένων κατὰ τὸ ἀρθρον 12 τοῦ παρόντος καταστατικοῦ, καὶ

ε.) Ἐκ παντὸς ἐκτάτου ἐσόδου προερχομένου τῇ προσπαθείᾳ τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ τῶν ἐπιτίμων Συμβούλων καὶ τῶν ἀντεπιστελλόντων μελών.

Ἀρθρ. 18. Ἐκ τῶν τόκων τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου δαπανᾷται μέρος μὲν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν τυχόν παρουσζομένων ἐλλειμμάτων κατὰ τὴν ἀπορρῇ τῶν προκίσεως, τὸ δὲ ὑπόλοιπον διανέμεται πρὸς προίκισιν ἀτόμων θηλέων μὴ μετόχων.

(ἀπολυθεῖται)

Λύσις τοῦ 15ου ἀνόηκτου Προβλήματος—ἡ λύσις:

(Αὐτῆς Εὐγ. Ν. Ζήνωνος, Ν. Καραλή, Κωνσ. Θ. Σχίζα. Ἐκ Λέοντος ὁ κ. Ν. Μαυρομαχῆς.

(Τὸ 10ον ἀνόηκτον ἔχουσι καὶ ὁ κ. Λέωντος καὶ Εὐαγγέλιος Χαρζηπαίου.

Λύσις τοῦ 11ου προβλήματος ὁ Α. εἶχεν 9 καὶ 3/4 ὁ Β. 5 καὶ 1/4 καὶ ὁ Γ. 3.

Αὐτῇ ὁ κ. Λέωντος καὶ Ν. Μαυρομαχῆς.

ΑΙΝΙΓΜΑ 16ον.

Συλλαβὴ μία ἐμὲ σχηματίζει

τρεῖς φερνόμενους δ' ἐκείνη ψαλλίζει

τὸ ἐν μου τρίτον

πρόθεσις ἦτο,

τὸ δὲ λοιπὸν μου μέρος εὐρήσεις

ἐπὶ τοῦ ξίφους ἐὰν θελήσης.

(Ἐξ Εὐρύχου Α. Θ.)

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρατὶς νέα καλὰ	170—180
Δευτέρως ποιῶν	122—150
» ἑνωτικῶν	80—100
Ρακὴ τοῦμα 19 βαθ. ἢ ὅκ. παρ.	55
σταρὶδες ἑτήριαι	48—50
σταρὶδες βρασταί	36—40
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.	120
σίτος τὸ κοιλὸν γρ.	18—20
κριθὴ	9—11
χρυσῶν εἰς τὰς ἀποθήκας	88—90
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.	

ΕΙΔΟΘΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὅλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τοὺς λιμένας, οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ δέχωμαι ἄ μ α ν ἄ τ ι α καὶ ἐπιστολάς ἐξ ὅσων χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παρὰδῶσω καὶ νὰ ἐκτελέσω, ταξιδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιστολάς δὲ μέσον ταχυδρομείου νὰ εἰλῶ ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐκείθεν, ὅπως παραδῶσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον τῶν, ὑποσχομένος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ ζητήσῃ τοιαύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου Χ. Χαραλάμπου. ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμεσὸς 1 Ἰουνίου 1889.

Σταυρὸς Ματθεῖδης.